

Nro. 1.

A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben, Pénteken Juliusnak 23 ik napján
1802-ik esztendőben.*

Magyar Ország.

Posonból Junius 29 : ik napján.

A' 16 : ik Országos ülésben, a' melly a' múlt pénteken u. m. Jun. 15 : dikén tartatott, a' Magy. katonaság tellyes számmal lejendő állapotban való fenn : állásáról szolló *Repräsentáció* vétetett még egyszeri tanátskozás alá, és mind két *Tablak* által, az Eö Felsége eleibe lejendő terjesztetés végett, tökéletesen helybe hagyattatott.

Ugyan azon ülésben, hazánknek két nemes gondólkodásu fia, u. m. Gróf Tolnai *Festetics György* és Mlgs Rhédei *Rhédey Lajos* Urak, a' Királyhoz és Hazához viseltető buzgó szeretetek.

nek meg bizonyítása, és a' köz jónak hathatós előmozdítása végett, igen szép summákból álló ajánlásokat tettek az Ország Rendeinek, t. i. az első 40,000 Forintokat, oly tzéllal, hogy annak interestéből a' Neustadtti Katona-Akadémiában, mind addig míg Magyar országon egy Katona-Akadémia fel állhat, három ifjak, u. m. egy a' Mánási, más a' Nemesi, harmadik pedig a' Katona rendből, a' katonai tudományokra taníttassanak, és tartassanak; a' második pedig t. i. *Mlgs Rhédey Lajos* Úr, ugyantsak ezen tzéllra 10,000 Forintokat, ajánlottanak. Az Ország Rendjei buzgó háládatossággal és érzékenységgel fogadták a' hazafiak boldogítására tzelőzó nagy lelkü ajánlásokat, és a' mingyár említett *Repräsentatzióban* Eö Felségét is alázatossággal meg kérték, hogy ezen önként való ajándékot Eö Felsége is kegyelmesen el fogadni, méltoztasson.

Jun. 26-dikán elébb a' 17-ik Országos ülés tartatván, ebben az említett *Repräsentatzió* a' Nádorispány Eö Fő H.ge által aláíratott, meg petsételtetett, 's annak útján Eö Felsége eleibe botsáttatott. Az után el válván a' Rendek a' Mánásoktól, különkülön palotákban az Eö Felsége második kívánsága, t. i. a' két millió Forintok, felett tanátskoztak.

Tegnap ismét, u. m. a' 18-ik Országos ülése volt az Ország Mánásainak és Rendjeinek, a' mellyben a' Kír. Feltételeknek második pontjokat illető, és már ki dólgoztatva lévő *Repräsentatzió* is fel olvastatott, mellyet a' Nádorispány Eö Fő H.ge, hasonló képpen, alairásával és petséijével meg erőssítvén, Eö Felsége eleibe botsátott. — Az után a' kereskedés dolgát folytató *Deputatzió* fogott a' keze alatt lévő tárgy felett való tanátskozáshoz.

* *

Tekint. *Fáy Pál* Urat, Tekint. Torna

Vármegyének igen érdemes első All. Ispányát, nem külömben Tek. *Fabricius Ignátz* Urat, Tek. Nyitra Vármegyének első All. Ispányát azon hasznos szolgálatajokra nézve, mellyekkel a' Haza és az uralkodó Fejedelem eránt magokat érdemesekké tették, a' múlt Május hónapjában Királyi Tanácsosokká tenni méltoztatott Felséges Urunk.

Tekint. *Simoni Simonyi András* Ur, Cs. Királyi Udvarnok, Tek. Zabolcs Vármegye törvényes Tablájának Assessora, hazafiúi buzgoságának további ki nyilatkoztatása végett, a' Status adóságának némünémüképen leendő kevesítésére 1000 forintokat ajánlott 's nyújtott bé eö Csász.'s Apostoli Kir. Felségének, melly hazafiúi szeretetének jelét, igen kegyelmessen venni méltoztatott Ö Felsége.

Szabadszálláson, Jun. 23 = dikán.

El érkeze hozzánk is Debreczen Városhának tűz által 11 = ma Junii lett siralmas meg károsítatásának szomorú híre. Miólta a' két Haza Magyar Ujságokat olvas, sok találmányok hirdettettek ki a' gyulladás ellen, de a' mellyek még ez ideig közönségesekké nem tétettek, az az, kevés helyen vétettek munkába. Leg közelebb a' Magyar Kurir is ki hirdeté a' múlt Januarius 26 = dik napján 8 = ik Darabjában p. 114 *Kitzling* Ur' ujonnan talált massáját az épületek fedelezetjeire, mellynek sem tűz, sem viz s. a. t. nem árt hat. Én egyszeriben irtam Kassára az említett Túdós Urhoz eránta; de válaszzt ez ideig nem kaptam. Addig is hát mig a' *Kitzling* Ur találmánya munkába vétetődne; én egy hallomásbéli Túdósitást közlök a' gyulladás ellen a' M. Kurirral, melly ebből áll: Vagyon nékem egy Túdós Macedonai születésű Kedves Barátom, az, azt beszéli, hogy abban a' Tartományban soha sem esik gyulladás, ezen az okon: mert a' leg

szegényebb ember háza, és minden épülete tseréppel van bé fedve, de a' melly nem olly mesterséges, és költséges mint a' Magyar Országi. A' szegény paraszt emberek magok készittik, és rakják a' fedelezetre a' mellyek nem olly meredékek mint a' miéink. Ha történetből valaki háza belőről meg gyúl; az tsak maga vall kárt. — Ott híre sints a' kemény seprőnek, ha korommal bé telik a' kémény, kapja a' Görög gazdaszszony alóról meg gyújtja a' kormot, 's ki égeti, semmi se tartván tőle hogy a' sebessen ki menő nagy láng kárt tegyen. — Említett Barátom sokszor mondotta: hogy ha Magyar Országi földes Ur volna, egy pár paraszt embert hozatna Görög Országból, azok által készittetne tserép zsindelyeket, 's az egész falu béli épületeket illyekkel borittatná bé.

Baimocsról 14. Juni, 1802. T. N. Nyitra vármegyének mezző városából.

Olly örömöt közlök, a' mellynek mássát a' mostan élő emberek közül igen kevésnek adatik meg érni, és ezt a' végre jelentem, hogy abban a' Magyar Kurirt olvasó érdemes Urak is részesülénének. Ezen ritka, és el titkolhatatlan örömré, mellyel én is felette nagyon meg illetődtem okot adott Fő Tiszt P. Lihán Paulinus Ajtatos iskola-béli áldozó Pap, a' ki 1724-ben Böjtmés havának 15-ik napján jött e' világra, a' szent szerzet-be pedig 1743-ban állott, és 1752-ben a' Papsá-ra is fel szenteltetett. Minekutánna ezen folyó esztendőben Pünkösöd havának 23-ik napján Papságának 50-ik esztendejére kívánt egésségben tellyes erőben, úgy hogy még most sem él pápa szemmel akár mi némü apró irás vagy nyomtatás olvasására, szeréntsésen el jutott volna, tegnap úgy mint Tellyes Sz. Háromság innepe napján az igen ékes Privigyei Piáristák Templomában minden állapotú, és rendü emberek so-

kaságában második Primitziáját leg szereztsé-
ben elmondotta, 's ez által nem csak a' maga
szerzetes Attyafiainak, hanem az egész völgy,
és környékbéli embereknek szívei is rendkívül
való örömbe merültek: Mert ezen minden tisz-
teletre méltó Öreg Tisztes Férfit jó részében az
Országunk nagyon megismértette magát az if-
juságnak hofzfas, és ditséretes tanításával, és
nevelésével. A' Philosophiai, és Theologiai, mély,
és gyökeres tudományával, mellyeket mind szer-
zetes Attyafiaival, mind a' Tiszt. Nyitra megye-
béli nevendék Papokkal ditséretesen közölt. Is-
méretes ezen férfit azon ditséretes felmagasztal-
tatásokról, mellyekkel őtet az ő Szerzete, látván
érdemeit, megjutalmazta: Mert több Collegiu-
moknak (Szerzetes Házaknak) volt serény 's bölts
igazgatója. Azután Assistensé, és Ex-Provintzi-
álissá lett 's végtére még most is, 's pedig már a'
6-ik elztendőre derekán viseli a' nevendékek
mesteri hivatalját. Engedjen az Isten több Papok-
nak is elérni illy rendkívül való örömet. A' kö-
vetkezendő versetskével pedig minden ismérősök
ezen tisztelendő Primitziálónak kegyes emlékeze-
tére serkentetnek:

Lihán Paulinus celebrat (res rara) secundas,
Primitias, vegetus, sanus, et in columis.
Qui nostis sacrum Myrtam, decus Ordinis, omnes
Dicite: Vivat Jo! Mortuus Astra petat.

A' Török szélekről.

Az Erdély országai Kommandírozó Generális
tudósította a' Fels. Cs. K. udvart a' felől, hogy
mely sok Oláhországi lakosok szaladtanak volna
Erdélybe által, kérdéft tévén egyszersmind a' fe-
lől is, hogy ezen környülállásokra nézve mi té-
vő legyen? Ezen kérdésre olyan rendeléft vett a'
Felséges Cs. K. Udvartól, hogy az Oláhországi
lakosoknak ugyan, a' meddig magokat tsendeszen
viselik, az országba való bé jövetel engedtefték

meg, az űrűferegek azonközben oly módon foglalják el a' palizsusokat, hogy ha a' szűkség kívánni találja, a' Török Birodalom beli rébelliseknek ellenek állhassanak.

Brassóból, Jun. 19 = dikén.

A' következendő szomorú környűlállásoknak olvasásából akár hi elegendő módon szivére veheti, mely nagy ádasa legyen a' Mindenhatónak az, mikor valamely ország, egy nem csak erős, hanem bölts és jó Uralkodónak őltalmazó szaranyai alatt tsendeffében élhet.

Minden közönséges levelekből lehetett sok versben olvasni, hogy a' Török Birodalomnak külömbkülömb vidékein, mely gyakran, és mely veszedelmes támadások ütötték ki magokat, 's máig is meg nem szűntek. A' meghasonlás, engedlenség, a' függetlenségre való hajlandóság, és pusztítás ezen széles birodalomnak minden szégeleteire ki terjedtek, 's most már Oláhországot is el borították. — Május 26 = dikán történt, hogy az Oláhország 100 ezer lelkekből álló fő városa, *Bukarest*, a' lakosoktól üressen hagyattott: sőt hogy nem csak maga a' fő város, hanem még a' falusi kunyhók is üressen hagyattattak. Nem lehet le irni azt a' félelmet és rendelelenséget, a' melyre ott az Országlószéknek, 's kivált némely Elöljáróknak közönségesse tétett hírdetések alkalmatosságot szolgáltattak. Annak a' hírnék megindulására, hogy *Ibrahim Manah* és *Worbitza Sultán*, a' város felé közelgetnek, ezenként hagyták oda honnyaikat; mindenek felett pedig az a' hír rettentette meg őket leg inkább, mikor azt hallották, hogy a' Török Császári nép, a' mellybe leg több bizodalmost helyezették, az ő hó = pénzének hátramaradása miatt, magát a' támadókkal özfze tsatolni, és az országot el pusztítani akarná. Ennek meghallására mindenek fel rakodtak, és a' merre lehetett

útnak indultak. Nem tsak a' Konzulok, maga a' Fejedelem, az egész Díván, és minden Bojérok, 's Nemesek szaladtak el honnvaikból, hanem még a' szegények is hátaikra kötöztvén felőbb vagyonskáikat, a' keresztény határok felé siettek el, oly reménységgel, hogy ott keresztényi szeretettel fognak fogadtatni. Ez szerént itt egy egész Fejedelemség kéntelenítettett el széledni és rendeletlenségre való jutása által, mind a' belső kereskedést zürzavarba, mind pedig sok külső kereskedő házakat felelemre juttatni, a' miatt, hogy illendő óltalmazó ereje nem vólt, &c."

Frantzia Respublika.

Az Első Konzúl Jun. 7: dikén reggeli 5 órakor, 3 szekerekkel, és Konzuláris Testörzök által kísértetve, Párisból véletlenül el útazott. Utját *Morfontaine* felé az öttsihez *Bonaparte Jósefhez* vette. Gondólják, hogy onnét *Brüsszelbe* fog menni.

Gen. Bernounville, Berlinből Madridba fog menni, mint Frantzia Követ.

A' Bonaparte egész élete béli Konzúlságára, ilyen jeles kifejezésekkel vótizált *Bingen* mellett *Budesheimban*, a' Máintzi Préfektus alatt, az alólirt: — „

„Én alólirt, *Budesheimi* lakos, az Elöljárók által meg hivattatván, jelentem, hogy én a' Napoleon Bonaparte polgár hóltságig való Konzúlságát, tsak úgy, minden feltétel nélkül és vak engedelmességgel, nem akarom. Az én kívánságom a' vólna, hogy polgár Bonaparte a' néki rendeltett 10 éltendőkhig tartó Konzuli idő alatt, a' réank vettette lévő nagy adót türhető labra állítsa, a' mi közönséges adósságunknak lefizettesét intézze el, a' szegényeknek és árváknak az igallág útját tegye könnyebbé, egy Izóval a' maga atyai gondoskodásának következesit a' mi

Szegény, 's az hadakozás terhei miatt el tsügge-
dett Máintzi vidékeinken, tegye érezhetővé. Mi-
kor mind ezek meg történnek, már ekkor én sem
látok semmi akadályt, hogy Bonaparte polgár,
magát a' szerentsétlenek attyának lenni meg mű-
tatván, a' Státus kormánya mellett miért tovább is
meg ne maradhasson. Hanem, a' hóltig való Konzúl-
ság, az én ítéletem szerént, sem a' Státusra sem
Bonapartéra nézve, nem fogna jó lenni. A' nagy
vénségnek idejében az emberek el szoktak gyen-
gülni: a' midőn a' Konzúlság magának Bonapar-
tának valóságos tereh, a' Státusnak pedig semmi
segedelem nem lenne. Rendeljetek inkább arra
az időre, az Olasz ország két vers béli meg hó-
doltatójának és a' békefélyhelyre állítójának, egy
jó summa fizetést a' nyugodalomban való ház-
nos el költésre. — „Zimerstätt János.

A' Konzuláris Testörző seregnek egy *Herku-
les* nevű Fekete (vagy mint sokak inkább szere-
tik szollani, Szeretsen) Brégadérossa is lévén,
nem rég ez is el evezett *St. Domingó* szigete fe-
lé, olyan ígérettel, hogy ő fog a' lenni, a' ki *Tous-
saint* fő vezért, ha tsak maga magát meg nem
adja, vagy hótan vagy elevenen kézhez fogja
szolgáltatni, — Jól járt ezt a' Brigadéros, hogy
már nem köteleztetik bé tölteni a' szavát.

Arra az örvendetes hírre, hogy *Toussaint*
meg adta magát, és hogy *St. Domingó* meg-
hó-
dolt a' Frantzia Respublika' törvényeinek, Fran-
tzia országban egyszerre nagyot léptek fel felé
az Obligátziók. — Minden Fekete Generálisok, a'
kik *St. Domingót* a' *Toussaint* országlása alatt oda
hagyták vólt, rendelést vettek, hogy hazájokba
vissza térjenek, és ott magokat a' Gen. *Leclerc*
rendeléseihöz szabják.

A' Gen. *Toussaint* maga meg adása után,
ilyen levelet írt hozzá, Gen. *Leclerc*.

„Nagy örömmre szolgál, polgár Generális
hogy magadat a' Frantzia Respublika fegyve-

rének meg adod. Azok, a' kik tégedet a' Francia Kormányozószékek valóságos fel tett tzel-ja felől meg tsálni iparkodtak, igen bűnösök. Hanem, már nem kellett a' megtörtént szeren- tsétlenségek szerző okaiknak fel keresésével fog- lalatoskodnunk: nekem az a' kötelességem, hogy ezen sziget' régi fényességének vissza állítására fordítsam minden igyekezetemet. Az úr, és a' vezérlése alatt lévő Generálisok 's katonák, vala- mint szinten a' szigetnek lakosai is, ne féljenek attól, hogy eddig való magokviselete meg fog vizsgáltatni. Én, az én ide való érkezésemet meg előzőtt minden némü történeteket, felejdékesység- nek fátyola által borítok el. Azt a' példát fo- gom követni, a' mellyet az Első Konzúl Brumai- re' 18- dikán minnyájunknak adott. Mind azok, a' kik ezen szigeten találtatnak, egy egészen új pályafutásnak útjára fognak kilépni. Az ur alatt szolgált Generálisok és minden katona személyek, éppen olyan rang és mód szerént fognak traktál- tatni, mint a' táboraink béli más minden Gene- rálisok és katona személyek. A' mi az úr sze- mélyit illeti, az úr nyugodalmat kíván; az úrnak arra szüksége is van: a' ki St. Domingó kor- mányozásának terhét több esztendő alatt hor- dozta, annak bizonyoson nyugodalom kívánta- tik. Tettzésire bízom az úrnak, hogy a' sziget' vidékei között azon nyomúljon meg, a' mellyet leg alkalmasabbnak fog találni. Mihelyest a' Gen. Dessalines vezérlése alatt lévő feregeknek állapotjuk felől vóltaképpen való tudósítást ve- hetek, azonnal rendelést fogok tenni, hogy ezek és hol szálljanak meg. Ide rekesztve szemléli az Ur azon rendelesemet is, a' melly által meg má- soltatik, a' Fébr. 17- dikén költ, és az úr szemé- lyet egyenesen illető rendelésem. —

„ *Leclerc.*

Ennek az itt említettett 17-ik Februáriusi rendelésnek a' vólt a' foglalata, hogy St. Domin-

gő szigetén mindenek úgy tartásák Touffaint Generálit, mint a' ki a' törvénynek óltalma alól kivólna vétetteive, az az, hogy a' kit akár kimeg foghat, vagy meg is ölhet.

Nagy Britannia.

Némely Anglus levelek magok is kezdik által látni, hogy valósággal helytelenül tselekefznek ő közöttök azok, a' kik a' Frantzia országban folyó környülállásokat kritizálván leveleikben, az által a' két nemzet elméjét és indulatját egymás ellen tüzeffítik. A' *True Briton* nevü újságban ilyen trikkely olvaftatik ezen tárgy felől: —

„A' mi Parlamentomi üléseink közeliteni láttatnak el végződésekhöz: hanem, nem tudatik, és mint látszik, a' Kormányozószék még maga sem bizonyos abban, hogy mikor szakasztja félbe az üléseket. A' jövő történetek, a' mennyiben azok felől ítélnünk, nyugodalmunkra szolgálók fognak lenni. Egy felől a' Frantzia Országglószék maga alkalmaztatása és minden beszédjei azt mutatják, hogy a' békefég állandó leszen. Más felől tulajdon Kormányozószékünknek hajlandósága, nem engedi, hogy ezen tekintetben legkisebbet is kételkedhesünk. Minden környülállások azt mutatják, hogy Ministereink, sem olyan Politikai systemát nem fognak fel venni, a' mellyből végezetre valamely félelmesség tethetne ki, sem olyan veszedelmes bátorságnak nem botsátják néki magokat, a' melly ellenkezne azzal a' vigyázó böltselleggel, a' melly mind ez ideig tselekedeknek sinormértéke vólt. Csak egyenesen magunktól függ nagyobb részint, hogy hizelkedő reménségünket, mellytől körülvétetve vagyunk, valósággá tegyük. Ha az el múlt háborúnak folytatásában semmit nem találhatunk olyant, a' mi szemünkre vetődhetne: ne hintezzünk önként új egyenetlenség magvát. Soha nem lehet azt által

látni, mitsoda haszon származhaték az olyan beszédekből és irkálásokból, mellyeknek az a' tréljok, hogy taplálódjék a' tűz azon két Országglószékek között, a' mellyek végezetre kezét nyujtottanak egymásnak. *Tsak kedve legyen a' Fr. Országglószéknek, annak bétöltésire, a' mit ígirt, mi bajunk nekünk azzal, hogy Bonaparte holtig való Konzúllá neveztetik e', vagy nem? fel fog e' azon hatalommal ruháztatni, hogy helyébe következő Konzúllt is nevezzen, vagy nem? Meg elégedhetünk mi tulajdon szerentsés Konstitúciónkkal, a' nélkül, hogy azt kelljen vizsgáljunk, hogy szomszédainknál mi foly, tsak tulajdon bátorságunk ne bántódjon, &c.* "

Fox, kit már rég nem hallottunk beszélni, így adta ki gondolatait ugyan ezen tárgy felől az úgy nevezett *Wighs* Klúbban, (gyűlésben): — „

„Senki is helybe nem hagyja jobban mint én azt a' nagy örömet és meg elégedéft, a' mellyet közöttünk a békeffégnek helyre: állása okozott, és a' melly, merem erőllíteni, a' nélkül, hogy hazudástól félnék, ezen Klúbban is nagy részint minyájunkkal közös. Midőn meg gondolom azon nyomorúságokat, a' mellyeket az utólfó hadakozás, nem tsak az egész emberiségnek közönségesen, hanem különösen tsak Nagy Britanniának is okozott, ismét tsak azt mondhatom a' mit már más alkalmatoffággal ez előtt hat hónapokkal mondtam, hogy én az utólfó békeffég kötésnek feltételeit szörszálhasogatva vizgálni, kritizálni, telyefféggel nem akarom. Hogy mennyiben légyek azzal meg elégedve, minden ingadozás nélkül kész vagyok mindenkör meg mondani. Ha annak feltételei nem jobbak, nem tulajdonitom azoknak, a' kik azt tsinálták, 's nem is gyalázom azokat érte. Nem azoknak a' hibája ez, a' kik a' békefféget kötötték, hanem a' hadat kik folytatták. Én reméllem, hogy ez a' békeség tartós lesz: hanem szükséges még, hogy

igasságos is legyen. Külömben nem lehet tartós, ha csak azon emberek ellen hathatóson ki nem kekelünk, a' kik indulatainkat fel tüzelni, és bennünket a' Frantzia Országglószék ellen fel ingerelni igyekeznek. A' két nemzetek ítéletem szerint jobban meg győződtek az utolsó hadakozásnak halzon nélkül való folytatásáról, mint sem hogy minden igyekezettel el kerülni ne akarnák azon veszedelmet, a' mellyből egyszer ki menekedtek. Még sokkal jobban meg vólnék én ezzel a' békelességgel elégedve, ha látnám, hogy Iróink között meg egygyezés uralkodik, és hogy, minekutánna egyszer a' békelesség lábra állott, ők is olyan hangon irkálnának, a' melly által erősülne a' békelességnek fundamentoma, és minden egyenetlenség konkolyának hintezését el távoztatnák. Ugy látzik, mintha éppen módivá lett volna most nállunk, hogy minden figyelmetességünket Frantzia országra fordítsuk, mintha itt hon semmit nem találhatnánk, a' mit meg kellene vizsgálnunk. Bátorságosok lehetünk e' a' felől, hogy minekutánna másokon győzedelmeskedtünk, tulajdon szabadságunk, a' veszedelmen kívül vagyon? Tudom én azt, hogy a' jelen lévő szempillantat nem kedvező arra, hogy belső vizsgálatainknak meg orvaslásához kezdhesünk, &c. „

Orosz Birodalom.

Pétersburgból, Jun. 1 - ső napján. Eő Császári Felsége ma reggel indult el *Memmel* felé a' Prufszus Királyaival való öfzise jövevények helyére. Kisérői, Külföldi dolgokra ügyelő Minister *Gr. Kotschubey*, Marschall *Tolstaj*, két Adjutánsok, és két Sekretáriusok. A' Császárné az alatt az özvegy Császárnéval *Paulowkban* tölti a' nyári napokat. A' Császár 6 hetekig fogja ezen utazását folytatni Birodalmanak Napnyugotra hanyatló tartományaiiban: az alatt *Konstantinus Nagy*

Hertzeg kormányozza Gróf Saltikowval a' Sena-
tust. — A' Császár, mint koronáztatásának alkal-
matosságával meg határozta, minden elztendőben
bé fogja járni Birodalmának bizonyos tartomá-
nyait: mostanra a' Pruszsiai tartományokkal ha-
táros részeket választotta, ez úttal egyizersmind
a' Pruszszus Királlyal való öfzszzejövetelt is ejte-
ni akarván.

Rigából Jun. 6 = dikán írják, hogy 5 = dikben
oda érkezvén Eö Felsége, ki bezzéllhetetlen öröm-
mel fogadtatott. Estve a' theatrom után a' vá-
ros házánál egy igen fényes bálban is nem tsak
meg jelent, hanem éjfélig mulatott, és lok derék
aszlyzonságokkal minden rangjok szerént való
vállogatás nélkül tántzólt eö Cs. Felsége. Hónap
a' szomszédban az úgy nevezett *Ritterház* nevű
kastélyban ebédelvén, estve ugyan ott a' Nemes-
ségtől adatandó fényes bálban jelenik meg, 's hó-
nap után *Mitaun* keresztül Memel felé folytatja
ö Cs. Felsége útját.

Memel, Jun. 9 = dikén. Minekutánna a' Prusz-
sziai Kir Princzek, sok más Hertzegekkel, Gene-
rálisokkal, és egyéb fő emberekkel egygyütt teg-
nap és tegnap előtt ide érkeztenek volna, vége-
zetre dél utánni 5 óra tályban, magok a' Ki-
rály és Királyné is, egy fél fedelű kotsiban sze-
rentsésen meg érkeztek.

Meg érkezett már ugyan ide az Orosz Csá-
szár is.

Másodszori Tudósítás.

I'yen titulus alatt: *Introductio in Artem Di-
plomaticam præcipue Hungaricam*, ismértes mun-
kám, a' mellyből néhány elztendőtől fogva egy el-
adó exemplár sem találtatik, egészszén újra ki-
dolgozva, és két rész táplákkal meg bővített-
ve, éppen most van a' sajtó alatt, és a' jövő Au-
gustus 1 = dő napjára, nagy (mésian) papirosra

nyomtatva, készen fog lenni. Mikor a' publicum valamely íróat már úgy meg ismért, hogy semmi megtsalattatástól nem tarthat, ha ekkór az Író a' Nyomtató is maga lenni kéntelenítettik, mind réá magára, mind pedig a' vásárlókra nézve, egyenlően hasznos a' könyvnek *Előfizetés* útján való kiadattatása. Erre nézve botsátom én is nevezett munkámat előfizetésnek útján a' közönség eleibe, kérvén minden nem nevezett és mingyár nevezendő *litteratus* barátaimat, hogy leg alább a' jövő Augustus közepéig az előfizetőknek neveiket és számokat tudtomra adni, és az előfizetést el küldeni, ne terheltessenek. Fáradságait közönnettel fogom venni; a' Könyvárosokat és könyvkötőket pedig a' közönségesen szokásban lévő 10 *pr. centum* jutalom felől bizonyossá teszem.

Az előfizetésnek beszédésére kérem, meg nevezve a' többek között — Kassán, Prof. Vuchetich — Kolosváron, Prof. Dányi — Debretzenben, Prof. Széplaki — N. Enyeden, Prof. Benkö — Eperjesen, Rector Kralovánfzky — Egerben Prof. Mészáros — Pétsen, Prof. Bognár — Nagy Váradon, Prof. Palugyanfzky — Szebenben, Könyváros Hochmeister — Komáromban, Pred. Nagy — Lossontzon, Prof. Ratzkéví — M. Vásárhelyen Tanátsos Aranka — Miskolczon, Fisc. Szrogh — Sopronban, Prof. Raitsch — Pápán, Prof. Márton — S. Patakon Pr. Kövi — Győrben, Pr. Prandthuber és Németh — Rosnyón Pr. Farkas — Veszprémében, Cap. • Fisc. Takats — Urakat.

Pesten, Majus 18: dikén 1802.

Schwartner Márton,
Professor.